

Gezondheidseis nekt Herning

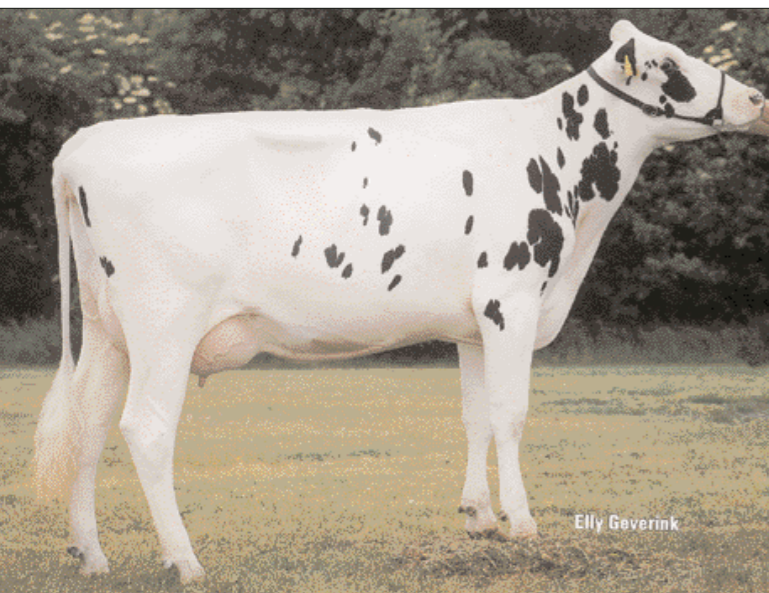
Deense nationale keuring mist uitgelezen toppers en pu blieke belangstelling

De nationale Deense keuring is een echt familiegebeuren. Dit jaar trok de groots opzette keuring echter weinig publiek en was het zoeken naar een absolute keuringstopper. De familie Nørgaard toonde zich de meest succesvolle inzender.

Wereldwijd krijgt Denemarken steeds meer waardering om zijn op gezondheidskenmerken gerichte rundveefokkerij. Maar de gezondheidsstatus van het melkvee wordt niet alleen via fokkerij bewaakt en verbeterd. Ook de hoge veterinaire status krijgt veel aandacht en zeker op de jaarlijkse nationale keuring in Herning.

Een monitoring- en bestrijdingsprogramma van de zoonose Salmonella Dublin gooide voor een aantal belangrijke deelnemers roet in het eten. Het vanuit de overheid opgelegde beleidsprogramma bestaat sinds twee jaar en alleen de hoogstestatusbedrijven mogen dieren bij elkaar brengen op keuringen. Zo moesten de dieren van het bekende fokbedrijf Tirsvad Holsteins thuisblijven. Normaal gesproken schuilt in deze veestapel wel een aantal potentiële titelkandidates. 'Een aantal van onze aangekochte ET-draagdieren reageerde positief op de salmonellatest', legt Søren Ernst Madsen van Tirsvad uit.

2258 (v. Stoneham), jeugdkampioene
Productie: 87 2757 4,17 3,30 l.l.

0563 (v. T Funkis), middenkampioene
Productie: 2,04 365 10.456 3,80 3,31

'We hebben inmiddels wel weer de hoogste status, maar de regelgeving laat ons nu nog niet toe op deze keuring.' Niet meedoen aan de keuring kwam voor Madsen overigens arbeidstechnisch wel goed uit. Net als veel Deense veehouders groeit zijn bedrijf explosief. 'In Denemarken is het uitbreiden of verdwijnen', aldus Madsen over het harde ondernemersklimaat. 'We bouwen nu een stal zodat we vierhonderd koeien kunnen melken.'

Eigen Deense stieren

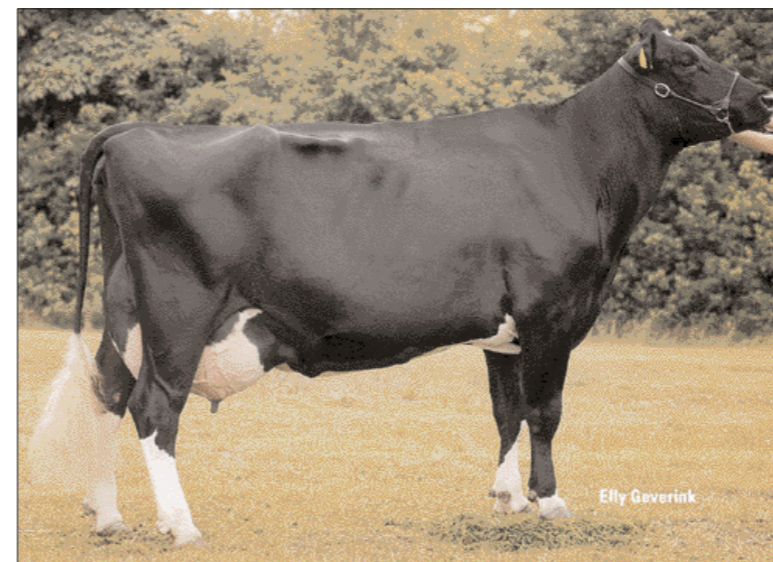
Door afwezigheid van een aantal topinzenders lag de strijd voor het nationale kampioenschap volledig open. Rubriekswinnares nummer 1476 behoorde bij de vaarzen in ieder geval tot de kanshebbers. De Comestar Leaderdochter van Nyeng Holsteins uit Hjørring won eerder al een regionale keuring en was weliswaar in ruime conditie, maar toonde haar solide lijf, droge beenwerk en hoog gedragen uier met verve. Vanwege het lactatiestadium moest ze het hoofd buigen voor de gerekte Inquirerdochter 1515 van Tronsmark Holsteins uit Bindslev. De Canadese Jurorzoon Inquirer showde veel jeugdige, melktypische vaarzen in Herning, waarvan 1515 het meest compleet was. Vaars nummer 1515 – nog altijd krijgen de koeien in Denemarken geen naam – bezat veel lengte in het skelet, een fraaie ribwelling en een ranke, lange hals. Onder de sterk beaderde uier waren de spenen vierkant geplaatst, maar voor een jonge koe was de ophangband minimaal. Het kostte haar het kampioenschap, want die eer ging naar Stonehamdochter 2258 van Højager Holsteins uit Rødding waar NRM-jurylid Erik Hansen samen met Trols Kynde de bedrijfsvoering uitzet. In de kampioensring kreeg de blanke Stonehamdochter via het bordjessysteem van de vier juryleden de meeste punten vanwege haar jeugdige elan en fijne en droge beenwerk. In achteruierhoogte en met name in het vermogen in

de voorhand waren opmerkingen echter wel op zijn plaats. In de middenklasse waren het de Deense stiervaders die een rol speelden. In het kampioenskwintet liepen twee dochters van de in Denemarken veel gebruikte Leadmanzoon T Funkis en dochters van Kol Nixon, proefstier GJK Corky en de Amerikaanse framespecialist Juniper Rotate Jed. Koe 0942 van Svend Nørgaard uit Bevtoft, een nakomeling van de CVM-klokkenluider Kol Nixon, sprak aan door haar productieve melkklier, maar bleek in frame een maatje te licht. De strijd om de uiteindelijke kampioensstiel ging tussen Jeddochter 1417 van Nyeng Holsteins en de Funkisdochter 0563 van de familie Berthelsen uit Ørsted. Tot opluchting van de Deense fokkerijorganisaties won de eigen Funkisdochter vanwege haar brede, hoog opgehangen uier. Jeddochter 1417 bezat weliswaar een nog fraaiere beaderde uier, maar het lichtere rechtervoorkwartier kostte haar de eindzege. De winnares 0563 maakte ook deel uit van de dochtergroep van Funkis die als beste van de keuring werd uitgeroepen.

Unanieme jury

Voor een nationale show was het bezoekersaantal overigens op z'n zachtst gezegd matig te noemen, maar mogelijk was daar het regenachtige weer debet aan. Weinigen zagen dat Jeddochter 0803 van Jens Oluf Madsen uit Rødkaersbro de rubriek won dankzij haar stijlvolle frame. De hoogte van haar uierbodern en de minder krachtige tred duiden wel op slijtage en ondanks dat ze zich bij het vijftal finalisten schaarde, speelde ze geen rol van betekenis voor de kampioensstiel bij de senioren. VAR Daltondochter 0884, van Solveig Nielsen uit Ansager, deed dat wel degelijk. Ze toonde als vijfjarige nog veel jeugd, stapte met grote passen rond en bezat een mooie ribbenpartij. De minder vast aangesloten vooruier kostte haar de titel. Want zo unaniem als de vier ju-

1149 (v. HMT Tegl), seniorkampioene
Productie: 3,05 365 11.520 3,84 3,25

Degelijke dochtergroep van V Eaton

'Eigenlijk had ik meer capaciteit verwacht bij de Didrikdochters. Didriks Esentationmoeder was een massale, diepe en brede koe. Blijkbaar heeft Lukas ervoor gezorgd dat de koeien toch wat lichter worden.' Svend Nørgaard uit Astlundgård is de trotse fokker van de stier RGK Didrik, die met een dochtergroep debuteert in Herning. Didrik (Lukas x Esentation x Celsius) staat met een S-index van 114 hoog in de Deense indexlijsten maar zijn dochtergroep kon nog niet echt overtuigen. Na een solide kopkoe viel er een gat en stapten een aantal lichtere vaarzen met vernauwende kruisen door de ring. De uiers waren goed opgehangen, maar toonden beduidend minder melkopdruk dan die van de dochters van Var Etlar. Etlar was ook al een zoon van de Duitse Leadmanzoon Lukas, die in Denemarken continu fokstieren lijkt te leveren met gunstige gebruikseigenschappen. De Etlardoehters waren erg scherp, fijn in het skelet maar de hoge melkdrift was duidelijk zichtbaar in de minder fraaie vooruieraanhechting. De meeste zorg baarde echter het beengebuek. In de ring vertoonde de jonge koeien achterstandig beenwerk waardoor de stap niet kon overtuigen. De meeste indruk maakten de dochterschare van V Eaton. Eaton (Gibbon x Belt x Delta Esmeralda) is in Nederland tot de top van de importstieren doorgedrongen en liet een groep degelijke, lange koeien zien in een ruime conditie. De meeste werkkoeien waren aan het eind van de lactatie en aan de conditie te zien konden ze de productie eenvoudig aan. Ondanks de matige uierbloei was er wel een goede ophangband zichtbaar. In ribdiepte, openheid van het skelet en melkuitstraling was de groep niet uniform; het beenwerk oogde grof maar de stap was ruim. Die grofheid van het bot paste bij het type koe. Voor fijne keuringskoeien lijkt Eaton daarom minder geschikt, de benaming solide melkkoeien lijkt meer op zijn plaats.

Eaton leverancier van solide koeien

ryleden waren over 1149, een HMT Tegldochter van Svend en Birgit Nørgaard, waren ze nog niet eerder. De gitzwarte 1149 kreeg het maximale aantal punten. Nørgaard had de solide 1149 als kalf gekocht en op een leeftijd van ruim zes jaar zag ze er nog klokgaaf uit. De uier werd breed gedragen, de hakken waren fijn en droog en haar ribwelling was fraai. Met een optreden van fokstier Didrik (zie kader), het kampioenschap van 1149 en het winnen van de titel bedrijfsgroepen was de nationale show in Herning voor de familie Nørgaard bijzonder succesvol.

Jaap van der Knaap